

Konklusion

Artikel 16, 184, 186-188 og 192 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning og en national praksis, hvorefter en afgiftspligtig person — hvis registrering for merværdiafgift (moms) er blevet inddraget for en bestemt periode, fordi den pågældende i de momsangivelser, der var blevet indgivet for seks på hinanden følgende måneder, ikke havde angivet nogen momspligtige transaktioner — er forpligtet til at foretage en regulering af den fradragne indgående moms i forbindelse med erhvervelse af investeringsgoder, uden at nævnte afgiftspligtige person har mulighed for at bevise, at de materielle betingelser for at kunne omfattes af fradragsretten er opfyldt, med den begrundelse, at der en uafkræftelig formodning for, at den afgiftspligtige person har anvendt disse goder til andre formål end økonomisk virksomhed.

(¹) EUT C 191 af 10.5.2022.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Lehliu-Gară (Rumænien) den 29. marts 2022 — Straffesag mod KN, LY, OC og DW

(Sag C-230/22)

(2022/C 368/15)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Lehliu-Gară

Parter i hovedsagen

Tiltalte: KN, LY, OC og DW

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (vedrørende overholdelsen af retsstatsprincippet og af menneskerettighederne) med henvisning til artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder vedrørende retten til forsvar og artikel 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder vedrørende legalitetsprincippet samt princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf til hinder for, at en handling foretaget i strid med en hvilken som helst lov på nationalt plan kvalificeres som en strafbar handling, uden at de love eller retsforskrifter, hvis overtrædelse medfører, at der ifaldes strafansvar, udtrykkeligt angives?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 6. maj 2022 — straffesag mod C.J.

(Sag C-305/22)

(2022/C 368/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Person, der er genstand for den europæiske arrestordre

C.J.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal bestemmelserne i artikel 25 i rammeafgørelse 2008/909/RIA (¹) fortolkes således, at den judicielle myndighed, som anmodes om at fuldbyrde en europæisk arrestordre — såfremt den ønsker at anvende artikel 4, [nr.] 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA (²) med henblik på anerkendelse af den fældende dom — har pligt til at anmode om [fremsendelse] af dommen og attesten udstedt i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/909/RIA samt til at opnå domslandets samtykke i henhold til artikel 4, [stk.] 2, i rammeafgørelse 2008/909/RIA?

- 2) Skal bestemmelserne i artikel 4, [nr.] 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, sammenholdt med artikel 25 og artikel 4, [stk.] 2, i rammeafgørelse 2008/909/RIA, fortolkes således, at afslaget på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, og anerkendelsen af den fældende dom, såfremt straffen ikke faktisk fuldbyrdes ved, at den domfældte fængsles, idet denne benådes, og fuldbyrdelsen af straffen udsættes efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, og uden at domslandets samtykke er opnået inden for anerkendelsesproceduren, [bevirker,] at domslandet mister retten til at fuldbyrde straffen i henhold til artikel 22, [stk.] 1, i rammeafgørelse 2008/909/RIA?
- 3) Skal artikel 8, [stk.] 1, litra c), i rammeafgørelse 2002/584/RIA fortolkes således, at en fængselsdom, der er lagt til grund for udstedelsen af en europæisk arrestordre, hvis fuldbyrdelse er blevet afslået i henhold til [samme rammeafgørelses] artikel 4, [nr.] 6), såfremt dommen anerkendes, men straffen ikke faktisk fuldbyrdes ved, at den domfældte fængsles, idet denne benådes, og fuldbyrdelsen af straffen udsættes efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, og uden at domslandets samtykke er opnået inden for anerkendelsesproceduren, mister sin eksigible karakter?
- 4) Skal bestemmelserne i artikel 4, [nr.] 5), i rammeafgørelse 2002/584/RIA fortolkes således, at en dom om afslag på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, og anerkendelsen af den fældende dom i henhold til artikel 4, [nr.] 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, såfremt straffen ikke faktisk fuldbyrdes ved, at den domfældte fængsles, idet denne benådes, og fuldbyrdelsen af straffen udsættes efter lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten (EU-medlemsstat), og uden at domslandets samtykke er opnået inden for anerkendelsesproceduren, udgør en dom, hvorved den pågældende person er blevet »dømt for de samme forhold af et tredjeland«?

Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende:

- 5) Skal bestemmelserne i artikel 4, [nr.] 5), i rammeafgørelse 2002/584/RIA fortolkes således, at en dom om afslag på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, og anerkendelsen af den fældende dom i henhold til artikel 4, [nr.] 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, men med udsættelse af fuldbyrdelsen af straffen efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning, udgør en dom, der »er ved at blive fuldbyrdet«, hvis tilsynet med den domfældte endnu ikke er blevet påbegyndt?

(¹) Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27.11.2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT 2008, L 327, s. 27).

(²) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT 2002, L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Pontevedra (Spanien) den 25. maj 2022 — Maersk A/S mod Allianz Seguros y Reaseguros SA

(Sag C-345/22)

(2022/C 368/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Pontevedra

Parter i hovedsagen

Appellant: Maersk A/S

Indstævnt: Allianz Seguros y Reaseguros SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når det i artikel 25 i forordning nr. 1215/2012 (¹) bestemmes, at spørgsmålet om, hvorvidt en værnetingsaftale er ugyldig, skal undersøges i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor parterne har indgået en værnetingsaftale, omfatter det da også — i en situation som den i hovedsagen omhandlede — spørgsmålet om gyldigheden af udvidelsen af aftalen til at omfatte en tredjemand, som ikke er part i den aftale, hvori værnetingsklausulen er fastsat?